

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יָשׁוּב וְיִשְׁכַּח שְׂכָרָם וְיִשְׁכַּח שְׂכָרָם
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פְּנִינִים יְקָרִים מְלֻקָּטִים כְּכַתְּבָם וְכִלְשׁוֹנָם
מִסְפְּרֵי רַבֵּינוּ הַק' וְתַלְמִידָיו זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנֶּחֱלָל לְנוֹכַח מְקוֹר הַחַכְמָה

תשפ"ה

כי תצא

גליון תמ"ד

טַעֲמוֹ וּדְאוּ כִּי טוֹב ה'
וְאִידֵךְ זֵל גְּמוּר בְּסִפְרֵי הַק' הַמְלָאִים כָּל טוֹב

תְּפִילָּה מְיוֹחֶדֶת עֲבוּר חוֹלֵי הַחֲצֵבֶת - מְאֻזְלָעַן
מִתּוֹךְ לִיקוּטֵי תְּפִילּוֹת לְמוֹהַרֲנֵי ז"ל
עַל יַלְדֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (חַי מוֹהַרֲנֵי ז"ל) מְרַבֵּה מְרַבֵּה מְרַבֵּה מְרַבֵּה

כִּי כָל שְׂחָה שֶׁלֹּא הִיא הַתְּעוּדָה נִפְלָא וְנִזְכָּר מֵאֵד וְיִדְרֵךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְוֶה מֵאֵד לְעִבּוּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרֻגָתוֹ יִדְרֵךְ

פרשת כי תצא

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

נִכְנָס לְעִיר בְּרִסְלָב

בשנת תקס"ב בחדש אלול נכנס לברסלב ובא לכאן על שבת פרשת כי תצא. וכאשר נשמע הדבר בנעמריב הסמוך לפה היה אצלנו דבר פלא מאד שהוא נכנס לכאן. אבל השם יתברך חמל עלינו מן השמים, וחשב מרחוק להיטיב אחריתנו להשאיר שארית בארץ למען עשה כהיום הזה להחיות עם רב. כי בכאן נגמרו הספרים הקדושים הנדפסים, ופה חבר הספרים הנעלמים מעין כל חי, הינו מה שנשרף וספר הגנוז וכו' וכו', ואנחנו זכינו ברחמי המרבים להתקרב אליו תקף בכניסתו לפה, ויתבאר מזה במקום אחר, אם ירצה השם, באריכות. ואמר, אלו לא בא לברסלב אלא בשביל לקרב אותי די.

ופה ברסלב יושב בשלוח מבני העיר כל ימיו, אבל בעולם היה המחלקת הולך ומתגבר וכל מה שקרב יותר אנשים להשם יתברך, התגבר המחלקת יותר. אבל הוא זכרונו לברכה עשה את שלו, ועלה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע למעלות גבוהות ורמות אשר אין לשער כלל. ולולא שהתגבר הקטרוג על העולם עד שלא היה העולם כדאי לינק מאור כזה ועמד וגנזו, היה נתגלה גדלתו בעולם והיה מחזיר כל העולם אליו יתברך. כי זה היה כל מגמתו תמיד כל ימי חייו, ובזה עסק תמיד לזכות הרבים ולהוציאם מחשך לאור, מאפלה לאור גדול וכו'.

אמר המעתיק שמעתי שאמר רבנו זכרונו לברכה אנחנו כבשנו את עיר ברסלב בהמחאת כף ורקודין. (כי באמת בתחלת כניסתו לברסלב דבר תקף ממחאת כפים בתפלה, שעל ידי זה מגרשין האויר של חוץ לארץ וממשיכין אוירא דארץ ישראל, כמבאר במאמר אתם נצבים וכו'. וכן בשנה זו רקד הרבה אודות לבטל הפונקטין דהינו כמה גזרות ובתוכם הגזירה לקחת יהודים לצבא. ובחרף זה אמר מאמר ואלה המשפטים סימן י' המדבר מרקודין והמחאת כף):

עוד שמעתי שפעם אחת סמוך לכניסתו לברסלב מזגו לו כוס יין לקדוש, ונשפך על הארץ. ומזגו לו כוס אחר, וקדש עליו. ואחר כך אמר היום נטענו שם ברסלביר חסידים, ושם זה לא ישתקע לעולם, כי לעולם יהיו אנשי שלומנו נקראים על שם עיר ברסלב וכן היה כמפרסם:

חיי מוהר"ן קטו

עמוד זה נדבת הר"ר נפתלי אייזנבך הי"ו - לרגל
שמחת הולדת הבן הבכור לגיסו ר' נחמן פרייג הי"ו

מי תצא למלחמה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

שְׁתַּקְשֶׁר אֲלֵקוּתוֹ בְּמַחֲשַׁבְתָּךְ

כי תצא למלחמה – פְּשִׁהוּלְךָ לָךְ שְׁלֹא בְסֵדֶר, הֵינּוּ
הַתְנַגְדוֹת הָרָצוֹן, וְנִתְּנוּ ה' אֱלֹקֶיךָ בְיָדְךָ – שְׂוִיתִבְטִיל
כָּל רָצוֹנוֹת נֶגֶד רָצוֹנְךָ, שְׁיִלְךָ לָךְ בְּסֵדֶר בְּרָצוֹנְךָ,
אֵימָתִי? כֵּד – וְשָׁבִית שְׁבִי, כְּשֶׁתִּהְיֶה בְּבַחֲיַנֵּת מָה,
כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ לָךְ אֲלֵקוּת, הוּי"ה בְּמַלּוּי אֶלְפִין, וְזֶה פִּירוּשׁ
'מַחֲשַׁב' ה' חֲש"ב מ"ה' כְּשֶׁתִּקְשֶׁר תָּמִיד בְּמַחֲשַׁבְתָּךְ
אֲלֵקוּתוֹ. וְזֶה בְּחִינַת מֶלֶךְ אֶסּוּר בְּרִהָטִים 'בְּרִהָטִי מִחִין
דִּילְךְ'.

וְזֶהוּ: וְשָׁבִית שְׁבִי – שְׁתַּמְשִׁיךְ מ"ה בְּתוֹךְ
מַחֲשַׁבְתָּךְ, שְׁתַּקְשֶׁר אֲלֵקוּתוֹ בְּמַחֲשַׁבְתָּךְ, כִּי כָּל דָּבָר
שֶׁנִּמְשָׁךְ מִמָּקוֹם גָּבוֹה נִקְרָא שְׁבִי, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב עָלֶיךָ
לְמָרוֹם שָׁבִית שְׁבִי, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַמַּלְחָמוֹת
וְכָל הָרָצוֹנוֹת נֶגֶד רָצוֹנְךָ. וְזֶה הַסּוּד נִרְמָז בְּעֵץ הַחַיִּים
בְּהַקְדָּמָה בְּכָל י"ט וּבְכַוָּנוֹת שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלּוּל:

ליקוטי מוהר"ן תנינא פב עיין בפנים

טוֹעֲמִיָּה

ובכתה את אביה ואת אמה

פרשת השבוע

עקר התשובה להתחזק לשמח עצמו

הנגזר יש לו כח גדול להמשיך את לב האדם להשם יתברך כידוע, וכמו שדבר רבנו ז"ל מזה כמה פעמים, ואמר שטוב מאד להחיות את עצמו עם איזה נגון, ואמר כמה וכמה תורות נפלאות על ענין הפלגת רום מעלות הנגינה העולה למעלה מעלה עד תכלית המעלה, כמובן בדבריו ז"ל למי שמעין בהם ורגיל בהם.

וזהו בחינת ראש השנה ויום הכפורים ועשרת ימי תשובה, כי הם כנגד עשרה מיני נגינה שהם כלליות השמחה, ועקר התשובה הוא בבחינת עשרה מיני נגינה שהוא כלליות השמחה, בחינת התהפכות יגון ואנחה לשמחה, וכמובן בדבריו רבנו ז"ל בכמה מקומות כמה צריך האדם שרחוק מעבודת ה' להתחזק לשמח את עצמו בכל מה דאפשר, בכל מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה עדין, ועל ידי זה עקר תקונו, כי על ידי זה נכנס באמת לכף זכות ויכול לזכות לתשובה, כמבאר היטב על פסוק אַזְמְרָה לְאַלְקִי בְּעוֹדִי.

וזהו בחינת אסור להתחתן בעכו"ם, כי העכו"ם הם בחינת יגון ואנחה וכו' ואין בנו כח להמתיק היגון ואנחה של העכו"ם, כי גם בהיחוד של ישראל צריכין התגברות גדול שיצפה בקדושה גדולה להכניע היגון ואנחה להפכו לשמחה, אבל בת אל נכר היא עצם היגון ואנחה אשה זונה, שהיא בעצמה בחינת מר ממנות וכו', בחינת כי שחה אל מות ביתה, ואין כח ביד ישראל להמתיק תקף היגון ואנחה שלהם, ועל פן אסור להתחתן עמהם, וזה שנאמר ביפת תאר ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים. ואמרו רז"ל, כדי שתהא בת ישראל שמחה וזו עצבה. כי בת ישראל אחיזתה בבחינת שמחה, בחינת שמחי וגילי בת ציון, כי היא משרש נשמת ישראל, שהם עצם השמחה, רק מחמת שאחר כמה השתלשלות משתלשל מבחינת סטרא דנוקבא אחיזת היגון ואנחה, על פן צריכין קדושה יתרה כדי להמתיק הדין הנאחז שם כדי שלא יתאחז ח"ו היגון ואנחה שהוא אחיזת הסטרא אחרא, שהוא התגברות התאוה ח"ו, אבל בת עכו"ם היא בחינת עצם הקלפה ששמה על שם העצבות והיללה כידוע.

ליקוטי הלכות פריה ורביה ג' יד

מי תבנה בית חדש

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

בְּשִׁבִּיל זֶה אֲרִיכַת הַגְּלוּת

כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ מִרְמֹז עַל בַּיִת הַשְּׁלִישִׁי שָׂאז יֵאִיר אֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן כְּמוֹ שְׁכָתוֹב הַנְּגִי עוֹשֶׂה חֲדָשָׁה עִתָּה תַעֲמֹת. וְעַל כֵּן הַבַּיִת הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל לַעֲתִיד נִקְרָא בַּיִת חָדָשׁ, וְאִזּוֹ וְעִשִּׂיתָ מַעֲקֶה לַגֶּגֶךָ וְכו', שְׁצַרִּיכִין לִזְהַר מַעֲתָה כָּל אֶחָד וְאַחֵר לַעֲסֹק בַּבְּנִין הַבַּיִת חָדָשׁ שְׁלַעֲתִיד.

וְהַעֲקָר לַעֲשׂוֹת מַעֲקֶה לְהַגֵּג שְׁלֹא יִפֹּל הַנוֹפֵל מִפְּנֵי, דְּהִינוּ שִׁיְהִיו נִזְהָרִים שִׁיְהִיָּה הַגֵּג שֶׁהוּא בְּחִינַת כָּלֵל הַבְּנִין שֶׁעַל הַיְסוֹד כַּנִּל, בְּנֵי וּמִשְׁכָּלֵל הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב שְׁלֹא יִחָרֵב הַבְּנִין עוֹד חֶסֶד וְשָׁלוֹם וְכו', עַל כֵּן צְרִיכִין לְתַקֵּן הַבְּנִין שֶׁהוּא בְּחִינַת וְעִשִּׂיתָ מַעֲקֶה לַגֶּגֶךָ לְבָנוֹת הַבַּיִת חָדָשׁ בְּתַקוּנִים כְּאֵלֶּה שְׁלֹא תִשִּׁים עוֹד דְּמִים בְּבֵיתְךָ שְׁלֹא יוֹסִיפוּ לַחֲטֹא עוֹד שְׁלֹא יִפֹּל הַנוֹפֵל רַק הַכֹּל יִתְחַזְּקוּ לְשָׂאֵר עַל עַמְּדָם קַיָּמִים בְּאַמוּנָתָם כִּדִּי שִׁיתְקִים הַבַּיִת לְנֶצַח:

וּבְשִׁבִּיל זֶה הוּא אֲרִיכַת הַגְּלוּת כָּל כּוּ, מִחֲמַת שֶׁהִ' יִתְבָּרַךְ מִצָּפָה לְבָנוֹת בְּנִין עוֹלָם וְשִׁתְהִיָּה גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוּת, שֶׁזֶה עָקָר עַל יְדֵי שִׁהֲצָדִיקִי אֲמֹת שֶׁבְּכָל דּוֹר יַעֲשׂוּ תַקוּנִים כְּאֵלֶּה שְׁלֹא יִפֹּלוּ עוֹד יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשָׁתָם לְעוֹלָם וְלֹא יִשׁוּבוּ לְכִסְלָה עוֹד. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב וְהִסְרֹתִי לֵב הָאָבִן מִבְּשִׂרְכֶם וְכו', וְעִשִּׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקִּי תִלְכוּ וְכו'.

ליקוטי הלכות הוראה ו' סח

עמוד זה נדבית הר"ר מרדכי אלעזר דרדיק הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו חיים שיחי' למזל טוב

על דבר אשר לא צעקה

טועמיה

פרשת השבוע

עַל יְדֵי תַּפְלָה יְכוּלִין לָבוֹא לְכָל טוֹב

עַקֵּר דִּינוֹ שֶׁל אָדָם הוּא עַל שְׁלֹא הָיָה זָהִיר בְּעֵנִין
הַתַּפְלָה כִּי עַל יְדֵי תַּפְלָה יְכוּלִין לָבוֹא לְכָל טוֹב
לְתוֹרָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְלִתְשׁוּבָה וּלְהַנְצִיל מִן
הַחַטָּא וּכְמוֹ שֶׁתִּקְנֶנוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה תַּפְלוֹת
הַרְבֵּה עַל זֶה.

וְזֶה מוֹכֵן בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה שֶׁאָמַר רַבִּי
אֱלֶעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה: יָכוֹל אֲנִי לִפְטֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן
הַדִּין וְכוּ' וּמִסְקוֹ מֵאִי אֲנִי יָכוֹל לִפְטֹר דִּקְאָמַר מִדִּין
תַּפְלָה כִּי דִין תַּפְלָה הוּא כָּלֵל הַדִּין וְהַחֲשִׁבּוֹן שֶׁל אָדָם
כִּי אֵלֶמְלִי הָיָה זָהִיר וְרָגִיל בַּתַּפְלָה כָּרָאֵוִי הָיָה
זוֹכֶה לְתִקּוֹן הַכֹּל וּכְמִבְּאֹר גַּם בַּמִּפְרָשִׁים מַעֲיִן זֶה
וּכְמִבְּאֹר אֲצִלְנוּ בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁזֶה נִלְמַד מֵעֵנִין
נִעְרָה הַמְּאָרְסָה שֶׁעֵקֶר הַחַיִּיב שָׁלָה לְמִיתָה
רַחֲמָנָא לְצִלָּהּ, הוּא עַל דְּבַר אֲשֶׁר לֹא צִעֲקָה וְכוּ'.

ירח האיתנים תורה ט'

עמוד זה נדבת הר"ר יואל ישעי' ווייס הי"ו - לרגל
שמחת נישואי החתן שמעון טוהר שיחי' למזל טוב

שלח תשלח האם

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

לְשַׁלַּח הַבְּלִבּוּלִים מִדֵּעֵתוֹ

שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם שְׁלֹא יִבְלִבֵּל אוֹתוֹ כָּלֵל הַתְּבוּנֹת שְׁכָלוֹ שְׁמַעְרֵב מְאֹד בְּבִלְבּוּלִים וְדִמְיוֹנֹת רַבִּים רַק יִתְפַּלֵּל בְּתַמִּימוֹת גָּדוֹל וְלֹא יִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל, וְאִזּוּ, וְאֶת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה בְּהַדְבּוּרִים שֶׁהֵם הַנֶּפֶשׁוֹת, כִּי לִסְתֵּם בְּנֵי אָדָם שֶׁהַדְבּוּר שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁוֹת עֲדִין בְּגִלּוֹת גָּדוֹל אֶצְלוֹ אֲסוּר לוֹ לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל וְכַבֵּ"ל.

וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ שָׁם שֶׁאֶפְלוּ שִׁלַּח וְחִזְרָה, שִׁלַּח וְחִזְרָה צָרִיךְ לְשַׁלַּח אֶפְלוּ כִּמָּה פְּעָמִים כָּל זְמַן שֶׁלֹּא זָכָה בְּהַבְּנִים כַּבֵּ"ל, הֵינּוּ שֶׁאֶפְלוּ אִם אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עַל הַדִּמְיוֹנֹת וְהַבְּלִבּוּלִים וּמִשְׁלַחֲם מִדֵּעֵתוֹ עַל יְדֵי זֶה וּמִתְפַּלֵּל כְּדָרְכוֹ. עַל פִּי רַב אַחֵר כֵּךְ הֵם חוֹזְרִים וּבָאִים עָלָיו וְכֵן כִּמָּה פְּעָמִים וְעַל כֵּן הִזְהִירָה הַתּוֹרָה אֶת הָאָדָם שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת עֲקֹשָׁן וּלְקַיֵּם מִצְוֹת שִׁלַּח תִּשְׁלַח פַּעַם אַחֵר פַּעַם אֶפְלוּ כִּמָּה פְּעָמִים, דִּהְיִנּוּ שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁחוֹזְרִין וּבָאִין עָלָיו הַבְּלִבּוּלִים וְהַדִּמְיוֹנֹת, שֶׁיִּתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם לַעֲמֹד עַל עֲמָדוֹ וּלְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֲרֵיהֶם כָּלֵל רַק לְשַׁלַּחֲם מִדֵּעֵתוֹ עַל יְדֵי הַסַּח הַדֵּעַת לְבַד שֶׁיַּעֲשֶׂה רַק אֶת שְׁלוֹ בְּמָה שֶׁהוּא עוֹסֵק וְכַבֵּ"ל, כִּי הֵיכָר הָרַע כָּרוּךְ אַחֲרָיו בְּכָל פַּעַם וּבְכָל מִינֵי עֲצוֹת שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִין כְּנֶגְדּוֹ הוּא מִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִיּוֹת עֲקֹשָׁן גָּדוֹל כְּנֶגְדּוֹ בְּלִי שְׁעוֹר וְכַמְבָּאָר בַּדְּבָרִיו הַקְדוּשִׁים בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת וּבַפָּרָט בְּלִקּוּטֵי תַנְיָנָא בְּסִימָן מַח מַט נ, נֹא, עֵין שָׁם. וְזֶה בְּחִינַת שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶפְלוּ מָאָה פְּעָמִים וְכַבֵּ"ל:

ליקוטי הלכות שילוח הקן ד' ב

עמוד זה נדבית הר"ר יעקב יוסף אנשין הי"ו - לרגל
שמחת הולדת הבן הבכור לשכנו ר' נחמן פרייג הי"ו

עד דרוש אחיך אותו

טועמיה

פרשת השבוע

לנסע לבקש אבדתו

דע שצריך לנסע להצדיק לחזור על אבדתו, כי קדם שיצא האדם לאויר העולם, מלמדין ומראין לו כל מה שצריך לעשות ולעבד ולהשיג בזה העולם, וכיון שיצא לאויר העולם מיד נשכח מאתו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (נדה ל:), והשכחה היא בחינת אבדה, כמו שקראו רבותינו ז"ל את השוכח אובר, במאמרם ז"ל (אבות פ"ק ה:): 'מהיר לשמע ומהיר לאבר' וכו'.

וצריך לחזור ולבקש אבדתו, והאבדה שלו היא אצל הצדיק, כי הצדיק חוזר על אבדתו עד שמוצאה, ואחר שמוצאה, חוזר ומבקש אחר אבדות אחרים עד שמוצא גם אבדתם, עד שמוצא האבדות של כל העולם, על פן צריך לבוא להחכם לבקש ולהפיר אבדתו, ולשוב לקבלה אצלו.

אך הצדיק אינו משיב לו האבדה עד שידרשנו אם אינו רמאי ושקרן, כמו שכתוב: עד דרש אחיך והשבתו לו 'עד שתדרש את אחיך אם אינו רמאי' (בבא מציעא כו:):

ליקוטי מוהר"ן קפ"ח

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

ובערב ראש השנה האחרון באומין
אמר בזו הלשון:

**איך ווינטש מיר, אז
איך זאל זוכה זיין צו
זעהן דאס לעכטיקייט
פון דיא וועגין וואס
איר פארט אויף זיין
צו מיר.**

תרגום

אחלי שאזכה לראות אור בהירות הדרך
שאתם נוסעים עליו אלי:

חיי מוהר"ן רצ"א

עמוד זה נדבת הר"ר דוד לייב ברוין הי"ו - לרגל
שמחת הולדת הבן הבכור לידידו ר' נחמן פרטיג הי"ו

תפילה מיוחדת לשפוך שיח עבור תחלואי ילדי ישראל

מספר ליקוטי תפילות - תפילה סז

תיקר נא נפשי בעיניך ה' אלקי ואלקי אבותי, חוס וחמל נא על נפשות עמך ישראל ברחמים רבים ובחמלה גדולה חוס ורחם וחמל על נפשות ישראל היקרות מפז ומפנינים נפשות החצובות מתחת כסא כבודך, נפשות קדושות הכלולים בשמך, הנקראים חלק אלוה ממעל נפשות עליונות אשר היית משתעשע בהם מקדם, נפשות אשר עלו במחשבה תחלה, נפשות שהם למעלה מכל העולמות כלם, אשר בהם נמלכת ובראת את העולם יהמו נא מעיך יכמרו רחמיך על יוצאי חלציה, על בניה הנאהבים והנעימים "העמסים מני בטן הנשואים מני רחם", הנקראים בכל לשונות של חבה, בנים, אחים, רעים ואהובים, נפשות היקרות אשר לא היית זז מחבבם עד שקראתם בתי ואחותי ואמי, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה לא זז מחבבה עד שקראה בתי, שנאמר: "שמעי בת וראי והטי אזנה ושכחי עמך ובית אביר", לא זז מחבבה עד שקראה אחותי, שנאמר: "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי", לא זז מחבבה עד שקראה אמי שנאמר: "שמעו אלי עמי ולאומי אלי האזינו" רחם נא על הוד יקרת תפארת קדשת נפשינו בשורשנו העליון, כאשר אתה לבד ידעת מהיכן נמשכות נפשותינו היקרות העולות למעלה למעלה על כל העולמות ועל כל הקדושות כלם, ועזרנו וזכנו והושיענו בחנינותיה האמתיות שנזכה להתגבר בכל עז לשמור את נפשותינו בשמירה גדולה ומעלה בכל עת, להחזיקה אצלנו, לארך ימים ושנים, בקדשה ובטהרה גדולה, בזריזות ונקיות וטהרה ופרישות וקדשה וענוה ויראת חטא וחסידות:

ובכן תרחם עלינו אדון מלא רחמים, ותעזור ותושיע לנו ולכל עמך בית ישראל, שנזכה כלנו להוליד ולגדל את הנפשות הקדושות הנמשכות לנו בכל עת על ידי הכבוד דקדשה, שנזכה להוליד הנפשות בנקל בלי קשוי הולדה כלל ונזכה לגדלם בנחת ובשלום בלי שום צער גדול בנים כלל ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים יראה ואהבה, ונזכה ליראה ולאהבה את שמך באמת, ועל ידי זה תמשיך עלינו כח הידים העליונים הקדושים, יד החזקה ויד הגדולה, ועל ידי זה נזכה להוליד ולגדל את הנפש בנחת ושלום, בלי שום קשוי הולדה ובלי שום צער גדול בנים כלל:

אנא ה' רחמן מלא רחמים, אתה יודע את צרותם ומכאובם של עמך ישראל שיש להם צער גדול בנים רחמנא לצלן, אשר כבר הפלאת את מכותם, ולקחת מהם מחמד עיניהם, ומשא נפשם בנים ובנות היקרים המסלאים בפז, נפשות יקרות וחביבות, יונקי שדים שלא חטאו, גמולי חלב שלא פשעו, תינוקות של בית רבן אשר הם מקימין את

העולם בהבל פיהם שאין בו חטא, רק בעוונותינו ובעוונות אבותם פגעת בהם:

רבוננו של עולם רבוננו של עולם, אתה ידעת את צערם ומכאובם הקשה של הילדים הרכים האלה, וצער ומכאוב של אביהם ואמם וכל קרוביהם וכל המצטערים בצרתם, כי רע ומר כי נגע עד הנפש, בכה יבכו הרבה בכה, ודמעתם על לחים אתה אל ראי הרוואה "את דמעת העשוקים האלה ומיד עושקיהם כח, ואין להם מנחם", חמל על רתיחת דמעתם ואנקתם ואמר לצרותם די, ואל תעשה להם כחטאם ולא כעוונותיהם תגמל להם "כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך", ואתה מקים את העולם בחסדיך, וכמה עכו"ם ורשעים גמורים מגדלים את בניהם, כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם, חוס ורחם וחמל על נפשות עמך ישראל ותאמר למלאך הרף ידי, וישוב חרבו אל נדנה, יעוררו רחמיך וחנינותיך באהבה ובחמלה יתרה על עמך ישראל הקדוש, ותעזר ותושיע ותגן עליהם, שיזכו כלם לגדל את כל בניהם ובנותיהם בנחת ובשלום ושלחה בלי שום צער כלל, לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארץ ימים ושנים טובים ותמשיך עליהם חיים ואריכות ימים ושנים מאתך ממקור החיים, (ובפרט על פלוני בן פלונית וכו') רחם נא קהל עדת ישראל, סלח ומחל עוונם, והושיענו אלהי ישענו, שנזכר כלנו אנחנו וכל עמך בית ישראל, לגדל את כל בנינו ובנותינו בנחת לחיים טובים ארוכים ולשלום ועשה למען אבותינו ולמען כל הצדיקים אמתים שבכל דור ודור ושבידור הזה, ותחמל ותרחם ותושיע ותציל את יתר הפלטה, את הילדים שנולדו כבר ואשר עתידין להולד, ותצילים מחלי המאזלין [חצבת, אדמת] והפאקין [אבעבועות רוח] ומכל מיני מחלה וכאב ומחוש שבעולם, ותחזקם ותבריאם ותחיים ותחלימם, ותעזר לאביהם ואמם שיזכו לגדלם בנחת ולחנכם בעבודתך ויראתך לארץ ימים ושנים טובים ויזכו לראות מהם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות לדורי דורות עד סוף כל הדורות ויתרבו עמך בית ישראל "כחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרב".

רחם רחם אב הרחמן, אב החמלה אב החנינה אב החסד, רחם נא על יונה אלקת כמונו היום כי אין מי יעמד בעדנו אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, חוסה עלינו ועל כל ישראל ברחמיך הרבים, ואל תשפך חרונך עלינו כי שמך נקרא עלינו אל תניחנו ואל תעזבנו ואל תטשנו, יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו, ואל תפן אל רשענו ואל תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנתנו יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, טרם נדבר אתה תשמע רחמנא דעני לעני ענינא, רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא, רחמנא דעני למכיכי רוחא ענינא, רחמנא ענינא, רחמנא חוס, רחמנא פרק, רחמנא שזיב, רחמנא רחם עלן, השתא בעגלה ובזמן קריב:

לרפואת מרים בת רחל תחי' וכל התינוקות החולים הי"ו בתוך שאר חולי ישראל

זמני שבת קודש פרשת כי תצא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:22	6:21	6:38	6:22	6:31	6:22	7:10	6:59
שקיעה ערב שב"ק	7:02	7:01	7:00	7:02	7:01	7:02	7:32	7:21
חצות הלילה	1:25	1:26	1:27	1:25	1:26	1:26	2:08	1:52
עלות השחר	5:04	5:05	5:05	5:01	5:04	5:02	4:44	5:04
עטיפת הטלית	5:27	5:28	5:28	5:25	5:28	5:25	5:16	5:31
נין החמה	6:18	6:19	6:19	6:16	6:18	6:17	6:23	6:28
סוף זמן קר"ש מג"א	8:39	8:40	8:40	8:37	8:40	8:38	8:35	8:46
חצות היום	12:37	12:38	12:39	12:37	12:38	12:37	12:57	12:54
שקיעה שב"ק	7:01	7:00	6:59	7:01	7:00	7:00	7:30	7:19
צאת השבת	7:34	7:35	7:36	7:34	7:35	7:34	8:19	8:31
צאה"ש 72 דק'	8:13	8:12	8:12	8:14	8:12	8:13	8:43	

כללים: הדלקת נירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת כי תבא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א	כג:	כד:	כה:	כה:	כו:	כו:
דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"ב	קנט	קס	קסא	קסב	קסג	קסד
שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח	שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפז
דף היומי גמרא הוריות	ו	ז	ח	ט	י	יא
התורה הזמנית	תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'					